

Thành phố Hồ Chí Minh, ngày 25 tháng 11 năm 2024

BÀI KỂ CHUYỆN DƯỚI CỜ - CLB Sách Ươm Mầm Ước Mơ

Câu chuyện: Từ cái học đến cái ăn

Kính thưa: Ban giám hiệu

Kính thưa Quý thầy cô cùng các bạn học sinh

Chúng em tên là: Hồ Đắc Anh Khoa, Ngô Ngọc Trâm Anh, học sinh lớp 11A4, chúng em đến từ CLB Sách Ươm Mầm Ước Mơ. Lời nói đầu tiên, em xin gửi lời chào đến quý Ban Giám Hiệu, quý thầy cô, các cô chú nhân viên và toàn thể các bạn học sinh có mặt trong buổi lễ chào cờ ngày hôm nay.

Từ lâu, Chủ tịch Hồ Chí Minh luôn là tấm gương sáng để nhân dân Việt Nam học tập, noi theo. Vì đó, Thư Viện LHP chúng em đã sưu tầm những câu chuyện hay về Người và hôm nay chúng em muốn chia sẻ đến quý thầy cô và các bạn học sinh câu chuyện mang tên “Từ cái học đến cái ăn”.

Cuối năm 1945, tôi được gọi đến Phủ Chủ tịch để lái xe riêng cho Bác. Những ngày đầu của Chính phủ, tôi cũng như tất cả nhân viên khác - đều làm việc cách mạng mà không lĩnh lương. Nhưng tôi lại thấy bao điều hạnh phúc khác trước kia, lái xe thuê cho chủ, có tiền mà vẫn nhọc...

Trên xe, Bác hay nói chuyện với mọi người ví von, vui vẻ lắm. Hầu như tối nào Bác cũng xuống sinh hoạt, nói chuyện với cán bộ kể cả “lưu dung” làm việc trong Bắc Bộ phủ. Mỗi khi có địa phương biếu quà, Bác đều chia cho anh em bảo vệ và phục vụ, tính cách như ông bố già trong gia đình, cùng lắm là nhận một phần rất nhỏ về mình. Có lẽ nỗi lo lắng hơn cả đối với anh em phục vụ Bác là trình độ hiểu biết, tiến bộ của họ. Thấy tôi văn hóa thấp, lại ít xem sách báo,

những khi ít việc, Bác gọi tôi lên, bảo ngồi bên cạnh phòng Bác làm việc rồi đưa sách báo cho đọc. Thỉnh thoảng, Bác lại mở cửa sang kiểm tra.

Một lần, thấy Bác đang tiếp khách ở phòng bên xem chừng còn lâu, đang tuổi ăn, tuổi ngủ, tôi bèn mở tờ báo để trên bàn, dựa lưng vào ghế, định bụng “làm” một giấc, Bác có vào là tỉnh dậy ngay, vờ cầm lấy báo đọc. Ai ngờ tôi thảng một giấc ngon lành, Bác vào cũng không biết, ra cũng không hay. Sau đó, khi lên xe rồi, Bác mới nói với tôi:

Mới đọc, chưa hiểu dễ buồn ngủ. Đọc hiểu rồi sẽ ham. Ham đọc rồi sẽ không buồn ngủ.

Bác chỉ nhẹ nhàng có thể mà tôi cứ xót xa, thấm thía mãi...

Trong đợt “Tuần lễ vàng”, “Cứu đói”, Bác và các anh đều nhịn ăn vào chiều thứ 7 hằng tuần. Riêng các lái xe, Bác không cho nhịn. Bác nói: Cái con tì con vị của các chú thanh niên đến bữa phải cho nó ăn, không là nó réo sôi lên đây. Đói không lái được đâu. Các chú phải ăn để bảo vệ sinh mệnh các cán bộ của đoàn thể trong lúc cán bộ vô cùng quý giá...

Qua câu chuyện trên, em tin rằng mỗi người chúng ta đều có trong mình những suy nghĩ, bài học tư tưởng của riêng mình. Nhưng có một điều không thể nào phủ nhận, đó chính là tư tưởng đạo đức cao đẹp của Chủ tịch Hồ Chí Minh. Thông điệp mà chúng ta rút ra được từ câu chuyện “Từ cái học đến cái ăn” là thông điệp về tinh thần tương trợ lẫn nhau của người dân Việt Nam cũng như thông điệp về tầm quan trọng của việc học. Bên cạnh đó, thế hệ trẻ luôn được tạo những điều kiện tốt nhất để hướng tới tri thức để đưa Việt Nam sánh vai với các cường quốc năm châu như Bác từng tâm niệm.

Cuối cùng, chúng em xin kính chúc Ban giám hiệu nhà trường, quý thầy, cô giáo lời chúc sức khỏe, hạnh phúc, chúc các các bạn học sinh luôn vui tươi, yêu đời và đạt thành tích cao trong học tập.

Câu chuyện trên được trích trong quyển sách "Bác Hồ với chiến sĩ. tập 2, Nxb Quân đội nhân dân, Hà Nội, 2001”

Phần Hỏi - Đáp

1. Nỗi lo lắng lớn nhất của Bác đối với anh em phục vụ là gì? Bác đã làm gì để giảm bớt nỗi lo lắng ấy?

Trả lời: Bác lo lắng về trình độ hiểu biết, khả năng tiến bộ của anh/em phục vụ, vì thế, những lúc ít việc Bác thường cho họ mượn sách báo để đọc.

2. Trong đợt “Tuần lễ vàng”, “Cứu đói”, Bác và các anh đều nhịn ăn vào chiều thứ 7 hằng tuần. Tuy nhiên, có đội được Bác đặc cách không cho nhịn, bạn hãy cho biết đó là đội nào? Vì sao?

Trả lời: Các anh trong đội lái xe, vì: Bác nói: Cái con tì con vị của các chú thanh niên đến bữa phải cho nó ăn, không là nó réo sôi lên đây. Đói không lái được đâu. Các chú phải ăn để bảo vệ sinh mệnh các cán bộ của đoàn thể trong lúc cán bộ vô cùng quý giá...